

РЕШЕНИЕ

№ 1185

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11354** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, против Решение № 4095/01.11.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 115^{-ти} състав, постановено по НАХД № 9791/2022 г.

Твърди се, че решението на СРС е недопустимо, тъй като жалбата срещу електронния фиш е просрочена. Алтернативно са наведени аргументи за неправилност на същото, като постановено в противоречие с материалния закон. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба - „Делта Пропъртис“ ЕООД, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.

210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол. Не се споделя оплакването в касационната жалба за недопустимост на въззивното решение, поради просрочие на жалбата. Видно от разписката, приложена в административнонаказателната преписка, електронният фиш е връчен на 27.06.2022г., а правото на оспорване е упражнено на 11.07.2022г., което се доказва от пощенския плик на л.5 от делото.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С Електронен фиш, серия Г, № 0026339/25.09.2020г., издаден от СДВР – МВР, на „Делта Пропъртис“ ЕООД, в качеството му на собственик на лек автомобил, с посочен регистрационен номер е наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лева, на основание чл. 638, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, за извършено нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от същия кодекс.

С обжалваното решение, предмет на настоящето производство, СРС е отменил електронния фиш. За да постанови решението си, въззивният съд е събрал необходимите писмени доказателства, въз основа на които е обосновал правен извод, че при издаването на процесния фиш са допуснати нарушение на материалния закон. Според съда са приложени различни разпоредби от Кодекса за застраховането, с която не става ясно за какво нарушение е наложено административното наказание.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

На основание чл.220 от АПК, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, която се споделя изцяло от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

От правна страна.

Правилно е приложен материалния закон, с което не е нарушена разпоредбата на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, представляващо касационно основание за отмяна на решението.

Вменената като нарушена разпоредба на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ задължава „всяко лице, което: 1. притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение да сключи договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Неизпълнението на това задължение се санкционира по чл. 638, ал. 1 - с имуществена санкция от 2000 лв. за юридическо лице или едноличен търговец.

Според чл. 647, ал. 3 КЗ, „когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че

„при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В този смисъл, правилно въззивният съд е приел, че липсва задължителен реквизит – описание на нарушението. Процесният електронен фиш, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на разпоредба от КЗ не съответства по съдържание на императивните, формални изисквания, въведени с разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, а именно – липсва каквото и да е словесно описание на вмененото административно нарушение. Цитирането с числа и алинеи на разпоредби от КЗ не може да компенсира това нарушаване на установените с чл. 189, ал. 4, изр. Второ ЗДв.П процесуални правила за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Задължителните реквизити, които следва да съдържа ЕФ са изброени кумулативно. Липсата на словесно описание на вмененото нарушение винаги се отразява на правото, санкционираното лице да разбере обвинението. Административното наказване следва да бъде съобразявано стриктно с процесуалните норми, които уреждат упражняването му. В същия смисъл са преобладаваща част от касационните решения на Административен съд София – град, което най – малкото предполага, компетентният (чл. 189, ал. 4, изр. последно ЗДв.П) административен орган да укаже по съответния ред преформатиране образца на ЕФ, съгласно изискванията, относно съдържанието му.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че въззивното решение е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4095/01.11.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 115^{-ти} състав, постановено по НАХД № 9791/2022.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

